

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 30723/2023
17.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Ђурица и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници по тужби тужиље АА, предузетник, Козметички салон „Афродита“ Лесковац, чији је пуномоћник Ана Јовановић, адвокат у ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Горан Стефановић, адвокат у ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1978/22 од 27.06.2023. године, у седници већа одржаној 17.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1978/22 од 27.06.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1978/22 од 27.06.2023. године, као недозвољена.

Образложење

Основни суд у Лесковцу, Судска јединица Власотинце донео је пресуду 50П 7681/19 дана 22.11.2021. године, којом је усвојио тужбени захтев и обавезао тужену да тужиљи на име дуга за цену обуке по Уговору о обуци за помоћног козметичара закљученом дана 11.03.2019. године исплати новчани износ од 60.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана подношења тужбе до коначне исплате и обавезао тужену да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 76.100,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Виши суд у Лесковцу је пресудом Гж 1978/22 од 27.06.2023. године одбио, као неосновану, жалбу тужене и потврдио пресуду Основног суда у Лесковцу, Судска јединица у Власотинцу 50П 7681/19 од 22.11.2021. године.

Против наведене правноснажне другостепене пресуде тужена је изјавила благовремену ревизију, позивом на одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, којом побија правноснажну другостепену пресуду због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права..

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр 72/2011 ... 10/2023) предвиђено је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана о дозвољености и основаности ревизије из става 1. одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Врховни суд је испитао разлоге за посебну ревизију које истиче тужена и одлучио да не дозволи одлучивање о ревизији, јер за то нису испуњени услови предвиђени цитираном одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Према садржини тужбеног захтева и разлозима пресуђења произилази да је правноснажном пресудом другостепеног суда одлучено о захтеву тужиље да се тужена обавезе да тужили исплати преостали, неплаћени део цене за обуку по уговору који је тужена једнострано раскинула, пре истека уговореног рока важења уговора, применом одредаба члана 17, 148, 262. и 277. Закона о облигационим односима. Судови нису прихватили за доказану тврдњу тужене да је уговор и изјаву поводом раскида уговора потписала под претњом, нити да је тужена код тужиље радила као радник.

Разлози које тужена истиче у ревизији као битне повреде одредаба парничног поступка нису законом предвиђени разлози за изјављивање ревизије по одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Разлози ревизије тичу се правилности оцене изведених доказа и утврђења чињеничног стања, што нису разлози за изузетну дозвољеност ревизије предвиђени наведеном одредбом. Евентуално погрешна примена материјалног права о ваљаности уговора, или о дејству раскида уговора, не може бити разлог за изузетну дозвољеност ревизије. Тужена у ревизији не истиче примере другачијег пресуђења о истим захтевима из истог чињеничног и правног основа. Надаље, не истиче одређено правна питања од општег интереса, или у интересу равноправности грађана која би требало размотрити по посебној ревизији. Нема потребе за новим тумачењем права о дејству уговора уопште, нити о дејству уговора о делу, који је у конкретном случају закључен међу парничним странкама, па ни за новим тумачењем материјалног права којим је уређено дејство једностраног раскида уговора вољом наручиоца, што је у конкретном случају тужена у односу на тужилу која је по одредбама уговора требало да туженој пружи обуку за помоћног козметичара током 12 месеци. Тиме нема услова за изузетну дозвољеност ревизије по одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога је одлучено као у првом ставу изреке овог решења.

Ревизија је недозвољена по одредби члана 479 став 6. Закона о парничном поступку, јер се ради о потраживању у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, те је одбачена у другом ставу изреке овог решења, применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић